

BEELDENE KUNSTEN
LENS-BASED MEDIA 2019-2020

CULTUURCENTRUM HASSELT

LENS-BASED MEDIA IN CCHA

Sinds vier jaar stelt CCHA scherp op lens-based media, zijnde fotografie en videokunst. Uitgangspunt voor onze projecten is dus telkens een fotograaf of het fotografische werk van een kunstenaar. Soms stellen we het werk van één fotograaf in de kijker, soms meanderen de gesprekken met één fotograaf tot een groepsexpo waarin het fotowerk in dialoog gaat met andere kunstvormen, soms gaan we samen in zee met een curator voor een thematisch concept.

Het is vandaag de dag nog altijd niet evident om zich als fotograaf te bewegen in de kunstwereld. Het lijkt alsof die wereld zich graag afsluit voor het werk van fotografen, het lijkt te kanaliseren naar mediakanalen of naar gespecialiseerde huizen. Ook in de galerijwereld is fotografie ondervertegenwoordigd, soms verklaard doordat het publiek via zijn smartphone zichzelf unaniem tot fotograaf onderscheiden heeft.

Fotografie lijkt daarom een eenvoudig medium, maar is dat niet. Het beeld is niet wat het is. Een foto is immers niet alleen een artistiek object an sich, het kan niet bestaan zonder te verwijzen naar een realiteit in, onder en buiten het beeld. Foto's zijn per definitie documenten van tijd en plaats. Tegelijkertijd zijn ze door technische en psychische krachten zoveel meer.

Foto's bieden een ruimte aan die ons visueel ontspringt.

CCHA profileert zich met deze keuze duidelijk als exporuimte voor LENS-BASED MEDIA in Limburg. CCHA ondersteunt mee de productie van fotografisch werk, nodigt fotografen ook projectmatig uit en maakt via het concept van 'slow-art' verbindingen met andere kunstvormen (ook podiumkunsten) die in huis gepresenteerd worden.

Gerhard Verfaillie
directeur

LISA DE BOECK & MARILÈNE COOLENS

memymom

De eerste expo in de grote ruimte wordt gerealiseerd door het Belgische kunstenaarscollectief memymom, zijnde Marilène Coolens en Lisa De Boeck. De tentoonstelling bestaat uit drie delen:

The Umbilical Vein (1990-2003)

Het verhaal begint in de jaren 90 toen moeder Marilène foto's maakte van haar kinderen, zoals elke moeder dit doet. Maar met dochter Lisa gebeurt iets speciaals. De vijfjarige gaat personages in situaties spelen opdat haar moeder haar zou fotograferen. De beelden tonen de mise-en-scène, zowel door dochter Lisa als door moeder Marilène uitgewerkt. Samen lijken ze op te gaan in een door hen opgezet spel. In 2002 sterft de echtgenoot en vader. Moeder en dochter leggen het spel en de fotografie stil.

The Digital Decade (2010-2015)

Het verschil tussen het 'werk' uit het eerste deel en dat uit dit tweede deel is meer dan analoog versus digitaal. Marilène, die in tegenstelling tot haar dochter niet graag wordt gefotografeerd, komt nu wel in beeld. Daarnaast presenteren zich in de fotoseries stilaan een aantal thema's, zoals moederschap.

Somewhere under the Rainbow (2016-2021)

Dit derde deel, *Somewhere under the Rainbow*, is nog niet af. memymom voegt in het jongste werk dimensies en betekenislagen toe. Zo verwijzen ze in nieuwe beelden naar eerder gemaakte opnames, werken ze op herinneringen of breken ze het beeld open naar Marilène. Daarnaast lijken ze zich meer en meer in te schrijven in een langere kunst- en fototraditie met verwijzingen naar o.a. Cindy Sherman en David Lynch.

MALOU SWINNEN

La cara del tango

Malou Swinnen is vooral bekend om haar gestileerde foto's van jonge vrouwen. Het zijn foto's waaruit een fascinatie blijkt voor het hoofd en het lichaam, bedekt en niet bedekt. Haar foto's gaan vaak internationaal. Maar ze werkt ook regelmatig aan projecten met sociale inslag. Zo maakte ze in een Brusselse school portretten van leerlingen en ging ze met hen in discussie over identiteit en cultuur.

In *La cara del tango*, met allemaal nieuw werk dat voor het eerst tentoont gesteld wordt, duikt Malou in een andere wereld die haar zo dierbaar is, die van de tango. Ook nu weer opteert ze voor het geënceneerde portret, dat in zijn technische verfijning en gracieuze details zoveel meer laat zien.

La cara del tango © Malou Swinnen

KARIN BORGHOUTS

INTERLUDIUM

© Karin Borghouts

Karin Borghouts is als fotografe gefascineerd door plaatsen, of beter door plekken. Want een plek onderscheidt zich van zijn directe omgeving, en dat is wat Karin de kijker precies toont met haar foto's. Ze houdt van interieurs, in het bijzonder van architecturale ruimtes en musea. Haar werk situeert zich ergens tussen fotografie en visuele kunsten en is heel rijk aan verwijzingen naar de schilderkunst.

INTERLUDIUM is een visueel onderzoek naar tentoonstellingsruimtes en musea. De geselecteerde beelden focussen op de tijd en de ruimte tussen twee tentoonstellingen wanneer de ruimte gesloten is voor het publiek. De kunstwerken worden ingepakt en aldus vormen ze op de foto nieuwe objecten. Met een strakke compositie en uitgebalanceerde kleuren lijken de foto's haast 'tableaux' op zichzelf te zijn geworden.

HOMEWORK C33-RESIDENTEN & FRAME

Without the first, the second will not be there

HOMEWORK C33 is de artistieke residentiële werkplek in CCHA, FRAME is een multidisciplinaire artistieke onderzoeksgroep. Beelden worden door FRAME dan ook ruim opgevat. Het gaat dus niet enkel over te kaderen beelden zoals schilderijen, tekeningen, foto's, maar ook over installaties, sculpturen, interieurs, gebouwen, landschappen, net zo goed als literaire teksten.

Deze tentoonstelling is een vertraagde tegenbeweging in deze tijden van alsmaar

snel evoluerende processen en technieken.

Twee ogenschijnlijke tegenstellingen (digitaal versus analoog/mechanisch, high-tech versus low-tech, interactief versus narratief) worden hier in elkaars licht gehouden.

Met werk van Stef Lemmens, Sofie Grondelaers, Jeff Swinnen, Robin Hombrouck, Lien Meeus & Lauren Wouters, Hanne Hulsmans, Roel Vandermeeren, Aaron Victor Peeters, Alis Garlick en studenten van RMIT Melbourne.

KRIS DEWITTE

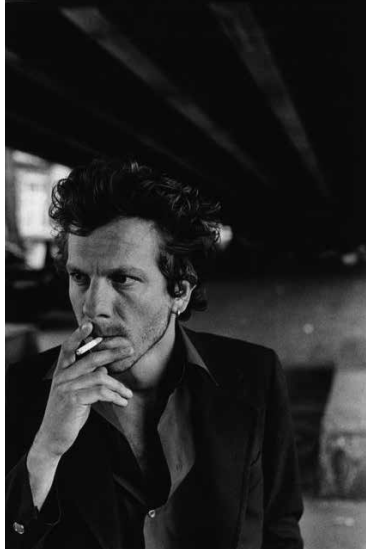
Kris Dewitte (1967) is de belangrijkste filmfotograaf van Vlaanderen. Hij maakt indruk met haast objectieve en gestileerde beelden van inmiddels meer dan 100 internationale filmsets, zoals *Lost River* (Ryan Gosling). Sinds hij uitgenodigd werd voor de 5^{0ste} verjaardag van het filmfestival van Cannes, met een foto van Steve Buscemi met een camera op het rooftop van het Carlton Hotel, stelde Kris al meer dan 20 keer tentoon over de hele wereld en verschenen er 9 fotoboeken van zijn opnames.

In 2002 was hij, samen met Erwin Olaf, 'guest of honour photographer' op het internationale Foto Festival van Knokke-Heist. Hij maakte foto's van/voor o.a. dEUS, Dries Van Noten, David Lynch, Clint Eastwood, Leonardo di Caprio, Halle Berry, Maurice Jarre, Ennio Morricone, Akira Kurosawa, Catherine Deneuve en Martin Scorsese.

Ondertussen werkt hij al tien jaar aan het *Kissing project* en staat er een totaal nieuw project op stapel dat Kris najaar 2020 in CCHA zal presenteren.

© Kris Dewitte

THOMAS VANDENBERGHE

Thomas Vandenberghe maakt kleine, intieme foto's als een soort dagboek van zijn leven. Zijn werk behandelt zowel de psychologie van het beeld als de psychologie van relaties en wordt gedreven door verlangen, liefde en verlies.

Het is de behoefte om zich te verzoenen met wat eens was, maar misschien nog meer met wat had kunnen zijn - maar dat is het nooit en zal het nooit zijn.

Herhaald, vervaagd of zelfs gescheurd, gekrast of gesneden, dragen zijn gelatine zilverdrukken het aangrijpende bewijs van een voortdurend proces van gevoelens en reacties.

© Thomas Vandenberghe

MANFRED JADE

About portraits

Manfred Jade (Duitsland, 1961) woont in Brussel en maakt portretten, of beter onderzocht in zijn portretten de mens achter het portret. Daarnaast wil hij de kijker uitnodigen tot een eigen onderzoek van de geportretteerde mensen. Daarom cijfert hij zijn eigen blik weg uit het beeld ten voordele van een haast zakelijke registratie: strikte frontale beelden zonder compositie en tegen een neutrale achtergrond of rugbeelden van wandelende mensen op weg naar een onbekende bestemming.

Het resultaat zijn op het eerste gezicht vrijwel statische beelden, bij nader inzien steken ze vol emotie en verhalen.

© Manfred Jade

© Sybren Vanoverberghe

SYBREN VANOVERBERGHE 2099

Sybren Vanoverberghe's werk *2099* is beïnvloed door de geschriften van de Duitse schrijver W.G. Sebald, vooral in het combineren van historische plaatsen samen met beelden van (collectieve) herinnering. Terugkerende motieven in zijn werken zijn elementen uit de geschiedenis, de natuur, het menselijk erfgoed en de apocalyptische sfeer die vaak terugkomt in verschillende reeksen.

© Daisuke Yokota

DAISUKE YOKOTA

In zijn geïmproviseerde donkere kamer experimenteert Yokota met analoge technieken en chemische processen. Daar verenigt hij een traditionele Japanse fotografijstijl met zijn individuele benadering door het maakproces te manipuleren. Hij gebruikt een combinatie van digitale fotografie en traditionele film om opnamen te maken en opnieuw te maken. Door dit te doen voegt Yokota laag op laag aan zijn werk toe, waarbij elke laag nieuw potentieel biedt voor de volgende afbeelding, leidend tot vervreemde, mysterieuze en poëtische representaties van een ander soort wereld.

© Anna Vogel

ANNA VOGEL

Anna Vogel combineert eigen en gevonden fotografische opnamen met digitale nabewerkingen en grafische toevoegingen of weglatingen. Met vernis, acrylverf, potlood, inkt of pigment brengt ze subtiele, precieze toetsen op het fotografische beeldoppervlak aan, zoals een zorgvuldig uitgewerkt, aarzelend lijnenspel. Dit trage proces geeft haar werk een meditatieve en tijdloze kracht. Het werk bevraagt onze waarneming en de manieren waarop fotografie kan functioneren.

Anna Vogel studeerde aan de Kunstakademie Düsseldorf. Ze is een leerling van de vermaarde fotografen Thomas Ruff en Andreas Gursky. Ze had reeds verschillende solotentoonstellingen onder andere bij Deweer Gallery, Conrads Düsseldorf en Kunstverein Hildesheim.

CARLA KOGELMAN

PLAYGROUND

Carla Kogelman (Nederland) was ruim 25 jaar werkzaam in de theaterwereld en studeerde eind 2011 af aan de Foto-academie in Amsterdam met als specialisatie reportage, documentaire en portret.

Naast haar fascinatie voor theater en sport, richt Kogelman haar lens vooral op gewone mensen, meer in het bijzonder op kinderen. Haar zwart-witportretten zijn dan ook een illustratie van het dagelijkse leven en ver-beeld-en opgroeien, emotie en hoe mensen in het leven staan.

Kogelman won de Zilveren Camera 2011 (serie kunst, cultuur en entertainment: een reeks portretten van acteurs backstage), de PANL #21 Awards (eenmaal Gold en tweemaal Silver) en de SO (Selection of Dutch Photography) 2013 Award.

Deze Nederlandse fotografe houdt ervan om zich langere tijd in een thema of een onderwerp in te leven. Zo ging ze, na haar eerste tijdelijke verblijf in een gezin op het Oostenrijkse platteland, jaarlijks terug totdat er een specifieke band ontstond tussen haar en de gezinsleden. Op die manier 'doorgroondt' de fotografe in haar beelden de geportretteerde mensen, hoewel haar fotografie schijnbaar objectief is.

Voor de serie *Ich Bin Waldviertel* won ze in 2014 bij World Press Photo de eerste prijs in de categorie 'Observed Portrait', de Cortona on the Move 2014 Happiness Award, de PF Portfolio en de eerste prijs Alfred Fried Award. Een ruime selectie van deze beelden stelden we in seizoen 2018-2019 tentoon in CCHA.

PLAYGROUND (het project) onderzoek naar speelpleinen/ spelplekken/spelen/spel

Fotografe Carla Kogelman zal enkele maanden in Hasselt verblijven om een fotoreeks te maken van het leven op en rond speelpleinen. Daarnaast zullen studenten van de uHasselt, faculteit Architectuur en kunst, opleiding architectuur, zich buigen over een drietal bestaande speelpleinen om er alternatieve en avontuurlijke speelplekken voor te ontwerpen. We willen de speelplekken ook fysiek verkennen. Vanuit onze residentiële werkplek HET LAB zal Cie. Woest een productie maken met jongeren die de tweede helft van april gespeeld zal worden op diverse speelpleinen in de stad. En uiteraard zijn we razend benieuwd naar de ideeën van de kinderen zelf. Daarvoor gaan we in zee met ABC (kunsteducatie). Dat alles stofferen we verder met enkele lezingen en debatten!

© Carla Kogelman

JESSICA WILSON & IENE MESOTTEN

I SEE YOU LIKE THIS / ZO ZIE IK JE

We leven in tijden van iPhone foto's en selfies. Hoe vaak nemen ouders geen foto's van hun kinderen, gevraagd of niet gewild? Ze worden gevraagd om 'natureel' te poseren, te lachen, naar broer of zus te kijken, dichterbij te staan, iets leuker te poseren, ...

I see you like this draait de rollen om en geeft kinderen de kans om hun ouders te zien door de lens van hun eigen ver-beeld-ing.

In dit project wordt immers aan kinderen de kans gegeven om hun ouder(s) te observeren en te portretteren zoals zij ze 'ervaren' en wordt aan ouder(s) de ervaring gegeven om te zien hoe ze gezien worden door hun kind(eren).

De Australische kunstenaar Jessica Wilson werkte samen met de Belgische fotografe Iene Mesotten voor de realisatie van de Hasselt-versie van dit project.

© Jessica Wilson & Iene Mesotten

SAMENWERKING

Voor deze expo's konden we rekenen op de steun van Deweer Gallery Zwevegem, De Mijlpaal Heusden-Zolder, Stieglitz 19 Antwerpen, Tango Brujo, IMPACT, Krokusfestival.

FRAME

All eyes

Wanneer je rondkijkt, snij je in je uitzicht. Je blik hongert naar voor maar er bestaat ook steeds een achter, een boven, een tussen dat achter je rug verdwijnt. Elke nieuwe blik maakt een spoor. Dwaal opnieuw en opnieuw in dit landschap, gevangen in een deel van het beeld. Wat je niet ziet blijkt groter dan wat je oog gade sloeg. *All eyes* is een roterende virtuele draaiende (360 °) opname die te bekijken is op laptop of smartphone, met (noise cancelling) hoofdtelefoon of oortjes. Lancering op zondag 22 september.

IMPACT

International Meeting
in Performing Arts &
Creative Technologies
Interregionaal project
over nieuwe technologieën
en podiumkunsten

IMPACT is een Euregionaal project dat in samenwerking loopt met partners uit economie, innovatie, cultuur, bedrijfsleven en onderwijs. In tijden waarin technologie niet meer weg te denken is uit onze

maatschappij en waarin kunst beïnvloed wordt door creatieve technologieën en de digitale wereld, presenteren we, samen met onze Euregionale partners, het derde luik van een groot project dat kunsten wil verbinden met nieuwe technologieën, digitale kunst en mediakunst.

IMPACT-REGIO.EU

STADSTRIENNALE HASSELT/GENK

Schermen, schermen, schermen. We werken achter schermen, ontspannen voor schermen en checken tot 250 keer per dag een schermpje dat in onze handpalm past. Stadstriennale Hasselt/Genk staat met de dubbelexpo *SCREEN IT* stil bij de impact van de schermcultuur op hedendaagse kunst. Ontdek hoe TV, video, internet of VR kunstenaars beïnvloeden. Privacy, fake news, bitcoins of AI – nog nooit was hedendaagse kunst zo hedendaags.

Van 5 oktober 2019 tot 5 januari 2020
in Corda Campus Hasselt en C-mine
Genk. Info over het gehele programma:
stadstriennale.be

CCHA.BE

cultuurcentrum Hasselt - Kunstlaan 5 - 3500 Hasselt